

holdsvis ringe Del af den Forsikring, som vore Arbejdere have Krav paa. Jeg siger ikke dette til Forklejnelse for Forslaget, men kun for at pege paa, at der endnu er et langt Stykke tilbage, inden vi naa til den fuldstændige Forsikring, som kommer alle Arbejdere til gode. Jeg er naturligvis glad ved det Løfte, som Regeringen har afgivet i sine Bemærkninger til Lovforslaget, og som i Udvalget er blevet yderligere fæstnet under anden Behandling af Forslaget her, om, at Regeringen vil forelægge Forslag om Ulykkesforsikring for Besætninger paa Skibe under 20 Tons. Jeg haaber ganske bestemt, at det vil komme med det allerførste i den kommende Rigsdagssamling, men mine Ønsker gaa jo betydeligt videre, og jeg tror ogsaa at turde sige, at Udvalget ønsker at gaa videre end til at faa de Skibe med, som ere under 20 Tons, idet baade Udvalgets og mine Ønsker gaa i Retning af, at vi snart maatte komme til at faa alle de Arbejdere, med hvis Arbejde der er Fare forbunden, ind under Ulykkesforsikringen. Socialdemokraterne have i denne Samling stillet Forslag om, at en stor Gruppe af Arbejdere kommer ind. Det er ikke behandlet og bliver saaledes heller ikke til Lov, men der er, som nævnt, udtrykt meget stærke Ønsker fra Udvalgets Side om, at Regeringen vil tage sig den Opgave paa at fremkomme med Forslag herom, saa snart ske kan, og jeg haaber ogsaa, et saadant Forslag vil fremkomme saa vidt muligt i Begyndelsen af næste Samling. Det foreliggende Forslag tager kun Sigte paa Søfolk, men med Søfartsvirksomhed er der jo forbundet overmaade meget andet Arbejde, som i sig selv indeholder store Farer for de paagældende, og som efter de bestaaende Love ikke komme ind under Forsikringen. Jeg sigter navnlig her først og fremmest til Folk, der ere beskæftigede med Losning og Ladning, de ere, som hidtil, udenfor Forsikring, og der trænges til hurtigst muligt at raades Bod paa dette Forhold. Derfor haaber jeg, at et Forslag om en almindelig Ulykkesforsikring vil fremkomme hurtigst muligt, ligeledes af Hensyn til alle de mange Landarbejdere, som ikke nu ere forsikrede, men som have Forsikring behov; ogsaa for deres Vedkommende er det ønskeligt, at der kommer Forslag frem om en almindelig Forsikring. Forhaabentlig ville saa alle de, som endnu restere, eller dog saa vidt muligt alle Arbejdere komme med i det samlede Forslag. Det skulde glæde mig og navnlig, antager jeg, de

paagældende Arbejdere overordentligt. Om det skulde ske paa Grundlag af Forsikringslovgivningen for Industrien, paa Grundlag af Loven af 7. Januar 1898 eller paa Grundlag af Fiskeriulykkesforsikringen eller maaske paa et Grundlag som det, der er bærende for det her foreliggende Forslag, hvor Statens Tilskud er betydeligt forhøjet, skal jeg ikke udtale mig om. Men jeg skal sige, at selv om et saadant Forslag skulde fremkomme paa Grundlag af, at Staten skulde bære den væsentlige Del af Forsikringen, skulde det være os Socialdemokrater lige kærkomment.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale de fra Udvalgets Side foreliggende Ændringer, og jeg haaber, at det andet Ting vil kunne gøre denne Sag saa hurtig færdig, at Loven vil kunne træde i Kraft paa den Maade, som er forudsat i Lovforslagets Slutningsbestemmelse.

N. Andersen: Jeg vil ligesom den ærede Ordfører udtale min Glæde over, at der i det Udvalg, som har haft med denne betydningsfulde Sag at gøre, har hersket en saadan Enighed i Anskuelse, at man har kunnet enes saa godt som paa alle Punkter, og over, at der saaledes er Udsigt til, at en fyldestgørende Lov om dette meget vigtige Emne, hvorved vi komme et stort Skridt frem i Retning af Forsikring mod Ulykkestilfælde for samtlige vore Arbejdere, har Udsigt til at blive gennemført rimeligvis allerede i denne Samling — det haaber jeg da. Uagtet jeg ikke har været lige saa overbevist om de foreslaaede Ændringers Nødvendighed som den ærede Ordfører og da navnlig ikke om Nødvendigheden af Nr. 1, 3 og 4, idet jeg anser disse Ændringsforslag for ret overflødige, har jeg dog ikke fundet Anledning til at tage Særstandpunkt angaaende denne Side af Sagen, idet jeg, om jeg end ikke kan anse Ændringerne for nødvendige, dog maa anse dem for nogenlunde uskadelige. Dette har derimod ikke været Tilfældet med Ændringsforslaget Nr. 10. Det har jeg ikke kunnet tiltræde. Jeg finder nemlig, at det noget er en Tilsidesættelse af det Hensyn, man skylder den Samfundsklasse, der skal udrede Bekostningen ved de Foranstaltninger, denne Lov paabyder, nemlig Skibsrederne, naar Lovgivningsmagten ikke vil fastsætte det Tidspunkt, hvorfra Loven træder i Kraft, og derved paa Forhaand underrette den paagældende Samfundsklasse, de paagældende Skibsredere, om, hvilke Forpligtelser de have, hvor vidtrækkende de ere. Jeg skønner